

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Karla Šimky, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Bohuslava Hnízдила v právní věci žalobce: **Q. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 21. 10. 2008, č. j. 46 Az 85/2008 - 34,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 21. 10. 2008, č. j. 46 Az 85/2008 - 34, zamítl žalobu podanou žalobcem (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 30. 5. 2008, č. j. OAM-333/LE-BE03-BE07-2008, kterým byla zamítnuta stěžovatelova žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodná podle ust. § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel kasační stížnost, v níž krajskému soudu vytkl pochybení, jež jsou podřaditelná pod ust. § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Stěžovatel především zdůraznil, že se krajský soud blíže nezabýval skutečnostmi tvrzenými v žalobě, omezil se pouze na konstatování správnosti hodnocení skutkového stavu správním orgánem, a proto je napadený rozsudek v tomto směru nepřezkoumatelný.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost projednána meritorně.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že napadený rozsudek byl stěžovateli doručen dne 10. 12. 2008, kdy si jej osobně převzal. Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel dne 12. 12. 2008 kasační stížnost a jako adresu pro doručování uvedl M. 1056, 407 79 M. Zároveň požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Krajský soud usnesením ze dne 13. 1. 2009 stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě do jednoho týdne od doručení tohoto usnesení zaslal vyplněné „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech.“ Stěžovatel uvedenou výzvu dne 15. 1. 2009 osobně převzal, avšak nijak nereagoval, a proto byl návrh na ustanovení zástupce usnesením ze dne 11. 2. 2009, č.

j. 46 Az 85/2008 – 54, zamítnut. Krajskému soudu se již však nepodařilo na poslední uvedenou adresu stěžovateli usnesení doručit, přičemž z databáze ministerstva vnitra, jakož i z evidence Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, se nepodařilo další stěžovatelův pobyt zjistit. Krajský soud proto stěžovateli usnesením ze dne 4. 3. 2009, č. j. 46Az 85/2008 – 60, ustanovil opatrovníkem Organizaci pro pomoc uprchlíkům. Nejvyšší správní soud se poté ještě obrátil na Policii České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie s dotazem, zda je znám současný pobyt stěžovatele. Přípisem ze dne 26. 5. 2009 Policie České republiky sdělila, že stěžovatel je hlášen k pobytu od 11. 5. 2009 na adrese M. B., n 9 k. 65. Nejvyšší správní soud na tuto adresu zaslal stěžovateli spolu s poučením o složení senátu i poučení o nutnosti být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem včetně poučení, že nebude-li ve lhůtě 1 týdne doložena plná moc udělená zvolenému advokátovi k zastupování bude kasační stížnost odmítnuta. Stěžovateli bylo oznámeno uložení této zásilky dne 11. 6. 2009, přičemž písemnost se dne 30. 6. 2009 vrátila jako nevyzvednutá (za den doručení je tedy třeba považovat 15. 6. 2009).

Podle ust. § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Z tohoto ustanovení vyplývá, že povinné zastoupení stěžovatele advokátem v řízení o kasační stížnosti je zvláštní podmínkou řízení o kasační stížnosti, jejíž nedostatek lze odstranit, ale bez jejího splnění nelze vydat rozhodnutí ve věci samé. Stěžovatel podle obsahu spisu nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, a nemá ani zaměstnance (členy), kteří by za něho jednali nebo ho zastupovali, a jež by měli takové vzdělání. Jelikož stěžovatel (ani soudem ustanovený opatrovník) Nejvyššímu správnímu soudu doposud nepředložili plnou moc udělenou zvolenému advokátovi pro zastupování stěžovatele v řízení o kasační stížnosti, nebyl odstraněn nedostatek podmínky řízení o tomto mimořádném opravném prostředku, který tak brání pokračování v řízení.

Skutečnost, že stěžovatel není zastoupen advokátem tedy brání tomu, aby kasační stížnost byla věcně projednána. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) za použití § 120 s. ř. s. odmítl (srov. i shodné usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 – 19, dostupné na www.nssoud.cz).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. července 2009

č. j. 7 Azs 40/2009 - 79

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu